

Έτος 43ο

Αριθμός φύλλου 234
Οκτώβριος - Νοέμβριος -
Δεκέμβριος 2024
Βοσπόρου 39
Τ.Κ. 14234
Τηλ.: 210-2758138
Κιν.: 6975545639

Ο ΙΝΑΧΟΣ

Τρίμηνη έκδοση του Πολιτιστικού Συλλόγου Μαρμαριωτών Φθιώτιδας

Νέα από τα Μάρμαρα

Μάρμαρα σελ. 1-2-3-4

Το ποδαρικό, τύχη και σύμπτωση

Φαίνεται ότι οι προλήψεις έχουν γεννηθεί μαζί με τον άνθρωπο και συμπορεύονται, και δύσκολα θα απαλλαγούμε απ' αυτές.

Όσο κι αν η λογική μας επιβάλλει να αποκρούσουμε μια τέτοια μυστηριώδη δύναμη που λέγεται τύχη, γούρι, συναπάντημα, μια ανεξιχνίαστη εσωτερική παρόρμηση παραμένει στο υποσυνείδητό μας, που δεν μπόρεσαν οι αιώνες, η επιστήμη και η λογική να αποτρέψουν, όσο κι αν προσπάθησαν.

Αυτά και άλλα μας κάνει κάθε καινούργια πρωτοχρονιά, μα εμείς περιμένουμε το γούρι που θα μας φέρει χαρά και ευτυχία.

Είναι η τύχη μια από γεννησιμιού της ψεύτρα και πλανεύτρα. Σου γελάει πολλές φορές και σε ξεπλανεύει, ξεφεύγει όμως επιτήδεια την ώρα ακριβώς που πίστεψες ότι ήρθες κοντά σου και χαίρεσαι και απευθύνεσαι στην αδελφή της ελπίδα μήπως ξαναπεράσει, μα κείνη έφυγε και δεν ξαναπερνάει.

Τις ίδιες συνήθειες και τα ίδια συμπτώματα έχει και η αδελφή της σύμπτωση, μοιάζουν τόσο πολύ σαν διδύμες, σπάνια να τη συναντήσεις κι αυτή. Αυτές οι δυο θεές ρυθμίζουν τη ζωή του ανθρώπου και ο λαός το ξέρει καλά και έχει τ' απόφθέγματά του «αν έχεις τύχη διάβαινε και ριζικό καρτέρει».

Τι να κάνουμε όμως; Είμαστε υποχρεωμένοι να τη δεχτούμε όπως είναι και τέτοια που είναι και με τα ελαττώματά της να έρχεται όπως έρχεται απρόσμενα και απροειδοποίητα, να μας χαϊδεύει ή να μας εγγίζει και να φεύγει όπως ήρθε. Το μόνο καλό που μας κάνει είναι να μας ξεγελάει, να ελπίζουμε ότι ίσως έρθει κάποτε να την πιάσουμε από τα μαλλιά και να μην την αφήσουμε να φύγει.

Παντοδύναμη είναι, ό,τι θέλει κάνει, με το μικρό της δαχτυλάκι να μας εγγίζει, μας αλλάζει τη ζωή και την πορεία μας «όταν η τύχη δε βοηθά, η γνώση δεν αξίζει».

Μια πρόληψη που μας μαστιζεί πιο συχνά, σχεδόν

Συνέχεια στη σελ. 2

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Μαρμαριωτών Φθιώτιδας εύχεται σε όλους Χρόνια Πολλά, Καλή Χρονιά, με υγεία, αγάπη και ειρήνη στις οικογένειές σας και σε όλο τον κόσμο

Το αληθινό νόημα των Χριστουγέννων

Σε μία κοινωνία με υπερκαταναλωτικές συνήθειες και συμπεριφορές χρόνων, προσπαθούμε να αντλήσουμε πρόσκαιρη χαρά από πολύχρωμα λαμπιόνια και σπίνια υπερπαραγωγές όταν την ίδια στιγμή η ανθρωπότητα μαστίζεται στο μεγαλύτερο μέρος της από πολέμους, αδικίες και ψέματα.

Αυτά τα Χριστούγεννα ως αναζητήσουμε το αληθινό νόημα των ημερών, που πραγματώνεται από την ενσάρκωση του θεού λόγου σε μία φτωχική φάτνη, υπενθυμίζοντας σε

όλους εμάς την ουσία των Χριστουγέννων που είναι η ταπεινότητα, η ανιδιοτελής αγάπη, η συγχώρεση, η προσφορά στον συνάνθρωπο και η ενδοσκόπηση. Ο Χριστός, μας υπενθυμίζει ότι ζούμε σε ένα ψεύτικο κόσμο και με την αγάπη του, μας δείχνει το δρόμο για την αληθινή ζωή.

Εύχομαι ολόψυχα σε όλους τους αναγνώστες του "Ινάχου" και στις οικογένειές τους Καλή Χρονιά, Χρόνια Πολλά, ευτυχισμένα και φωτεινά.

Η Πρόεδρος

ΑΙΟΛΙΚΑ ΣΤΑ ΒΑΡΔΟΥΣΙΑ

Έγκριση των περιβαλλοντικών όρων και περιορισμών έλαβε το έργο για την εγκατάσταση και λειτουργία αιολικού σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ισχύος 11,7 MW, με ανεμογεννήτριες που θα κατασκευαστούν σε έκταση 13.478 τ.μ. στη θέση «Γίδοβούνι» των Δήμων Δωρίδας, Μακρακώμης και Ναυπακτίας στους Νομούς Φωκίδας, Φθιώτιδας και Αιτωλοακαρνανίας αντίστοιχα.

Το ύψος τους θα είναι 84 μέτρα, ενώ για την εγκατάστασή τους θα χρειαστούν επιπλέον έργα οδοποιίας, στα οποία συγκαταλέγονται η βελτίωση και η διάνοιξη νέων οδών συνολικού μήκους 11.319 μέτρων και πλάτους 5 μέτρων.

Κανείς δεν αμφισβητεί τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, αυτό που αμφισβητείται είναι η χωροθέτησή τους, η οποία δεν πρέπει να επιβαρύνει το φυσικό περιβάλλον. Μία λύση είναι να δημιουργηθούν υπεράκτια αιολικά πάρκα ή να τοποθετηθούν στον αστικό ιστό παράλληλα των οδικών αρτηριών όπως σε πολλές χώρες της Ευρώπης.

Καθώς προβλέπεται ο αιολικός σταθμός να γίνει σε ζώνη ειδικής προστασίας του δικτύου NATURA υπάρχει πλήθος αρνητικών γνωμοδοτήσεων από κρατικές υπηρεσίες που αφορούν την περιβαλλοντική έγκριση του έργου. Επίσης υπάρχουν αντιδράσεις από Κινήσεις Πολιτών και από πολιτικούς φορείς.

Πιστεύουμε να πρυτανεύσει η λογική ώστε τα ελατοδάση της πατρίδας μας να γίνουν πάρκα πολιτών και όχι ανεμογεννητριών.

Η Πρόεδρος

Πρόσκληση για την Ετήσια Γενική Συνέλευση Κοπή Πίτας την Κυριακή 9 Φεβρουαρίου 2025

Απευθύνουμε πρόσκληση προς τα μέλη και μη μέλη του Συλλόγου, τους φίλους και συγχωριανούς με τις οικογένειές τους, να παραστούν στην ετήσια Γενική Συνέλευση που θα γίνει την **Κυριακή 9 Φεβρουαρίου 2025 και ώρα 11:30 π.μ. στον Πολιτιστικό χώρο του Δήμου Ηρακλείου "Βίλα Στέλλα"** στην οδό Γαλήνης και Σοφίας 5 στο Ν. Ηράκλειο, με τα παρακάτω θέματα ημερήσιας διάταξης:

1. Λογοδοσία του Δ.Σ. για το έτος 2024.
2. Εκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής.
3. Συζήτηση επί των πεπραγμένων του ισολογισμού 2024 και έγκριση του προϋπολογισμού χρήσης 2025.
4. Ανακοινώσεις για διάφορα θέματα.
5. Έγκριση πεπραγμένων και απολογισμού 2024.

Μετά το τέλος της Γ.Σ. θα γίνει η κοπή της βασιλόπιτας και θα ακολουθήσει η καθιερωμένη μικρή δεξίωση με προσφορά εδεσμάτων, κρασιού κ.λπ. Όσοι επιθυμούν να προσφέρουν κάποιο είδος φαγητού ή ποτού, παρακαλούνται να το δηλώσουν εγκαίρως στα μέλη του Δ.Σ..

Το Δ.Σ.

Επίσκεψη του 1ου Συστήματος Δασοπροσκόπων Πεντέλης στα Μάρμαρα

Είχα ήδη δρομολογήσει να ανέβω στο χωριό στη γιορτή των Ταξιαρχών, όταν μου ανακοίνωσαν τα παιδιά μου πως σκοπεύουν να έρθουν το ίδιο τρίήμερο, μαζί με άλλους 16 προσκόπους για την εκπαιδευτική εκδρομή των ενήλικων στελεχών του 1ου Συστήματος Δασοπροσκόπων Πεντέλης. Ήτοι 19 άτομα μέσα στο σπίτι!

Παρόλο που η Έλενα είχε τις ενστάσεις της για το πώς θα αντιμετώπιζα την παρουσία τόσων ατόμων και το "χάος" που ενδεχομένως θα δημιουργούσαν, τους έπεισα πως άνετα θα μπόρεσουμε να συνυπάρξουμε για 2,5 ημέρες και πως θα προσαρμοστώ χωρίς διαμαρτυρία.

Η ανυπομονησία μου ήταν μεγάλη, πήγα 2 ημέρες νωρίτερα, ετοίμασα το σπίτι παραμερίζοντας έπιπλα για να μπουν τα φουσκωτά

Συνέχεια στη σελ. 4

ΣΥΝΤΟΠΙΤΕΣ ΜΑΣ ΠΟΥ ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΝ ΕΛΕΝΑ ΓΕΡΑΝΗ - ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Η Έλενα κατάγεται από τα Μάρμαρα καθώς είναι κόρη του ηλεκτρολόγου Θόδωρου Γεράνη και αδελφή του μηχανικού πληροφορικής Βασίλη Γεράνη που διατηρεί κατάστημα τεχνολογίας στη Σπερχειάδα. Θα την αφήσουμε να συστηθεί η ίδια, να μας περιγράψει τη διαδρομή της και στη συνέχεια η Κωσταντία Μανίτα-Νταλαγιώργου που διάβασε το βιβλίο «Χρυσές πουέντ» θα μας

Συνέχεια στη σελ. 4

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 27-7-2024 πέθανε στην Αθήνα η **Κουφάκη-Πάγκου Φωτεινή**. Μετά την εξόδιο ακολουθία στον Ι.Ν. Μεταμόρφωσης Σωτήρος στο Χαλάνδρι ακολούθησε η αποτέφρωση στη Ριτσώνα.
- Στις 8-10-2024 πέθανε στην Αθήνα η **Αγγελική Κ. Ρούσα** και κηδεύτηκε το Σάββατο 12-10-2024 στα Μάρμαρα.
- Στις 16-12-2024 πέθανε στην Παλλήνη Αττικής η **Κωνσταντίνα Βαφάκου-Παρλαβάντζα** του

Γεωργίου, ετών 90 και κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Παλλήνης.
Στους οικείους τους εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 16-11-2024 τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο της **Αγγελικής Κ. Ρούσα** στον Ι.Ν. Αγ. Ιωάννη του Προδρόμου στον Γέρακα.
Η οικογένεια της εκλιπούσας ευχαριστεί όλους τους συγχωριανούς που τους στάθηκαν στη δύσκολη στιγμή.

Προσφορές στη μνήμη

Προς την εκκλησία

- Η κ. Μπούρα-Σακελλάρη Βασιλική προσέφερε 100 ευρώ εις μνήμην της Φωτεινής Κουφάκη.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο την ευχαριστεί και της εύχεται υγεία και προκοπή στην οικογένειά της.

Συνδρομές για Πολιτιστικό Σύλλογο

Σουρής Ανδρέας 35€ Φρουσίρα Ελένη 100€
Σταύρου Χρήστος 30€ Γουβάλα Β. Γεωργία 35€

Διόρθωση λάθους

Στο προηγούμενο φύλλο του "ΙΝΑΧΟΥ" στη στήλη "προσφορές στη μνήμη", τα ποσά που δόθηκαν προσφέρθηκαν προς τον Σύλλογο και όχι προς την εκκλησία.

«Ο παππούς μας»

Μου είναι πολύ δύσκολο να είμαι εδώ χωρίς εσένα. Κοιτάζω τις δυο λεύκες που ξεπροβάλλουν στην πλαγιά μέσα από δάσος με τα ελάτια και πίσω το ηλιοβασιλέμα. Εκεί είναι που σε συναντώ σαν ψάχνω να σε βρω. Στο χρώμα του ουρανού όταν πέφτει ο ήλιος, και στις παλιές φωτογραφίες που κοιτώ δακρύνοντας στο σπίτι από όπου η ψυχή σου δεν θα αναχωρήσει. Μου λείπεις εδώ και καιρό, η φωνή σου, τα ρητά, η αγκαλιά σου. Πατώ στον τόπο που περπάτησες ξυπόλυτος και όλοι οι ντόπιοι ψιθυρίζουν το όνομά σου.
«Αχ Νίκο μου αεροπόρε» και «Αχ παππού».
Ο παππούς μου. Εύχομαι σαν δω κι εγώ το δικό μου ηλιοβασιλέμα, στο τέλος του όμορφου αυτού μονοπατιού που μου έχει δώσει ο χρόνος να αντικρίσω εσένα.
Με χέρια ανοιχτά και χαμόγελο μεγάλο
Θα είναι Κυριακή στο σπίτι σου με ειδήσεις στην διαπασών
Θα μου έχεις ξεκοκαλίσει ψάρι και θα μου υπενθυμίσεις πόσο μ' αγαπάς, μην τυχόν και το έχω λησμονήσει...
Στην γιαγιά, την μαμά, τα αδέρφια, τον μπαμπά μου και στο χωριό που χάρη σε σένα θα αγαπάμε πάντα.

Η Μαϊρούλα
(εγγονή Νίκου Ανδρεούλα)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου ευχαριστεί τον συγχωριανό μας εθελοντή πυροσβέστη κ. **Κώστα Ιακωβίδη** για την πολύτιμη συνδρομή του στην κατάσταση των πυρκαγιών που εκδηλώθηκαν στο χωριό μας το περασμένο τρίμηνο, την Πυροσβεστική Υπηρεσία για την έγκυρη προσέλευσή της καθώς και τους συγχωριανούς μας **Γιάννη Λάμπρο**, Πρόεδρο της Κοινότητας των Μαρμαρών, **Σπύρο Λάμπρο**, **Φαλαγκάκη Δημήτρη** με τη σύντροφό του **Παυλίνα Χρυσίνα**, **Νίκο Γκερπενή**, **Δημήτρη Τσιουγκράνα**, Πρόεδρο Κοινότητας Ανατολής, **Κώστα Γ. Τζώρτζη**, **Ντάσιο Πέτρο** και πολλούς άλλους συγχωριανούς. Υπενθυμίζουμε ότι ο Πολιτιστικός Σύλλογος είχε αγοράσει πριν δύο χρόνια την αντλία πυρόσβεσης και τη δεξαμενή που προσαρμόστηκε στο όχημα και στο τρέιλερ του κ. **Ιακωβίδη**, και όπως δείχνουν τα γεγονότα, η επένδυση αυτή του Συλλόγου μαζί με την ανεκτίμητη συμβολή του **Κώστα**, απέτρεψε πυρκαγιές που θα είχαν αποτέλεσμα την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, αλλά και του ίδιου του χωριού μας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Έγινε η ολοκλήρωση των προγραμματισμένων έργων πλακόστρωσης του περιβάλλοντος χώρου των εξωκλήσιων της ενορίας μας καθώς και άλλες εργασίες που θα σας παραθέσω.

Απευθυνόμενοι το 2022 στη Δημοτική Αρχή Σπερχειάδος και ειδικά στην αντιδήμαρχο κ. Βίκυ Αρβανίτη για χορήγηση πλακών Πηλίου προκειμένου να αποκαταστήσουμε τις πολυετείς φθορές (φυσιολογικές άλλωστε) των εξωτερικών χώρων, ήτοι από το 1995 μέχρι το 2010 από τον παγετό, ανταποκρινόμενη άμεσα, μας ενέκρινε την χορήγηση 16 παλετών πέτρας για τις προγραμματισμένες εργασίες μας. Είμαστε ευγνώμονες απέναντί της και δοθείσης της ευκαιρίας – αφορμής, προχωρήσαμε στις εργασίες πλακόστρωσης στον Άγιο Χαράλαμπο (Τσερπανόραχη), στην Αγία Τριάδα (πέρα Συνοικία), στην Αγία Παρασκευή και τέλος στον Προφήτη Ηλία (Στεφάνι). Επίσης, έγινε στεγανοποίηση εσωτερικά του Αϊ Γιάννη με ειδικά πλακάκια πέτρας. Φέραμε με καινούριο δίκτυο το νερό της βρύσης του Άι Γιάννη από την υδρομάστευση που είχε παραμεληθεί εδώ και χρόνια. Αντικαταστήσαμε τα φθαρμένα πορτοπαράθυρα του Αγίου Νικολάου της πέρα Συνοικίας με σύγχρονα αλουμίνια.

Τέλος, ευχαριστούμε θερμά όλους όσους συνέβαλαν οικονομικά για την περάτωση των ανωτέρω έργων, όντας αρωγοί στον προγραμματισμό του

εκκλησιαστικού συμβουλίου, που ο επισκέπτης – προσκυνητής συνδυάζει τα θρησκευτικά του ενδιαφέροντα απολαμβάνοντας την καλαισθησία του χώρου.

Τελειώνοντας το ημερολογιακό έτος μαζί με τα θερμά ευχαριστώ, εύχομαι σε όλους τους χωριανούς υγεία και αγάπη για να μπορούμε να κρατάμε το χωριό μας ζωντανό.

Κραβαρίτης Γεώργιος

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΕ ΑΕΙ

Ο **Πάυλος Ι. Πασσιάς** εισήχθη στο Τμήμα Marketing & Επικοινωνίας του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΑΣΟΕΕ).

Αντικατάσταση μέλους του Δ.Σ.

Σας ενημερώνουμε ότι μετά την παραίτηση από το Δ.Σ. του Νίκου Γκερπενή, μέλος του Δ.Σ. ορίζεται η **κ. Μπακοπούλου Βίκυ**, πρώτη επιλαχούσα στις εκλογές του Φεβρουαρίου 2024.

Το ποδαρικό, τύχη και σύμπτωση

Συνέχεια από τη σελ. 1

καθημερινά, είναι το ποδαρικό, που ξεκινάει τουλάχιστον από την εποχή του Ιώβ, από τότε που ο Ιώβ είπε στον πεθερό του Λάβαν «και ευλόγησέ με ο Θεός επί τω ποδί μου», δηλαδή το ποδαρικό μου ήταν καλορίζικο. Το ίδιο μας λέει και για τον Ιωσήφ η Γραφή, όταν μπήκε στο σπίτι του Πετεφρή όπως ερμηνεύει ο Σουΐδας «...θεράποντι όρνι του Αριστοτέλους», «επί τινος ειώθασι των θεραπεπόντων καλόποδας λέγει».

Ο λαός μας, παρά την πρόοδο και εξέλιξη του, παρά την προγονική του σοφία και την ένστικτη ευφυΐα του, προσέχει πολύ ποιος πρώτος θα πατήσει στο σπίτι του ή στην εργασία του, να του κάνει ποδαρικό. Από τον άγνωστο και απρόσκλητο αυτόν δαίμονα, που λέγεται «ποδαρικό», περιμένουμε την καλή ή κακή έκβαση των υποθέσεών μας στο σπίτι, στο κατάστημα, στο γραφείο, στην κάθε λογής δουλειά μας, ακόμα και στο καλό ή κακό ταξίδι μας αυτό το ποδαρικό γίνεται ο ρυθμιστής των υποθέσεων στη ζωή μας.

Στην επιθυμία αυτή και την προσπάθειά τους για ένα καλό ποδαρικό οι άνθρωποι σχεδόν προκαθορίζουν το ποδαρικό της πρωτοχρονιάς. Επρεπε αυτός που θα κάνει το πρώτο ποδαρικό να είναι καλόκαρδος και προπαντός αγαρόκαυτος και συνήθως θα είναι κάποιος γειτονόπουλο που δεν έχει μολυνθεί ακόμα από τις ανθρωπίνες κακίες και φέρνει μαζί του την αγνότητα της ζωής και της χαράς. Ο μικρός αυτός θα μπει στο σπίτι γελαστός και πρόσχαρος, θα πει χρόνια πολλά και καλή χρονιά, όπως τον ορμήνεψε η μάνα του και κρατώντας ένα μικρό κλαδί πλησιάζει τη φωτιά, το άσβεστο αυτό πυρ που καίει συνέχεια το χειμώνα στο τζάκι και όπως έχει η θράκα άπειρες μικρές σπίθες τις ανακατεύει με το κλαδί και λέει συγχρόνως «σπούρνη», που σημαίνει αφθονία από καλά και χαρά στο σπιτικό και συνέχεια απεριθμεί όλες τις πηγές ευτυχίας, τα σπαρτά, τα πρόβατα, τα οικόσιτα, αφθονία ακόμα και γράμματα στα παιδιά και σπούρνη από νυφάδες αν το σπίτι έχει αγόρια, και γαμπρούς αν το σπίτι έχει κορίτσια, για να έχουν μεγάλη προσφορά από συμπεθερέματα και να διαλέξουν τον καλύτερο σύντροφο, μέσα στην αφθονία της προσφοράς.

Και γι' ανταμοιβή του πρώτου αυτού καλού μας επισκέπτη του προσφέρει η νοικοκυρά γλυκά για να πάει με το γλυκό ο χρόνος, και λεφτά για να αποκτήσει θησαυρούς στο σπίτι, να μη φύγει κακοευχαριστημένος ο επισκέπτης και να είναι καλορίζικο το ποδαρικό του.

Πολύ προσεκτική είναι όλη η φαμίλια την ημέρα της πρωτοχρονιάς, αποφεύγει κάθε είδος φιλονικίας και δυσάρεσκιας την ημέρα αυτή, για να πάει χαρούμενη όλη η χρονιά, αφού και ο Άη Βασίλης έρχεται αυτή την ημέρα από την Καισαρεία.

Της πρωτοχρονιάς λοιπόν το ποδαρικό και το τάισμα της βρύσης καθορίζουν την επιτυχή ή ατυχή έκβαση όλων των υποθέσεων και επιχειρήσεων και φέρνει χαρά, ευτυχία και υγεία σε όλο το σπίτι. Όλες αυτές οι δεισιδαιμονικές προσπάθειες έγιναν εξή στον άνθρωπο και η εξή έγινε έθιμο. Και το έθιμο αυτό το πανάρχαιο, από την εποχή

που ελέχθη η φράση «επί τινος ειώθασι των θεραπεπόντων καλόποδας λέγει» προσμένει κάθε πρωτοχρονιά τον καλοπόδαρο να κάνει ποδαρικό στο σπίτι και να φέρει τη χαρά και να σκορπίσει τα αγαθά του Θεού.

Όσο κι αν προόδευσε ο άνθρωπος και κυβερνάει το σύμπαν φθάνοντας ως τη σεληνή, δεν κατόρθωσε να απαλείψει τα κατακάθια της δεισιδαιμονίας που τον κυβερνούν και καταφεύγει στο ποδαρικό να εύρει την ευτυχία του. Οι δοξασίες και προλήψεις έχουν μέσα στους αιώνες τις ρίζες τους. Έλα να βγάλεις από το μυαλό του λαού ότι δεν υπάρχει βασκανία ή ο αριθμός δεκατρία και η Τρίτη δεν είναι κακός οϊωνός. Μα η ευτυχία συμπορεύεται συχνά και σχεδόν ανεξαιρέτα με την τύχη και σύμπτωση.

Από τη γέννησή του ο άνθρωπος σφραγίζεται με τη δωρεά της τύχης ή της ατυχίας. Η ειμαρμένη, η τύχη κυβερνάει τον πρόσκαιρο τούτο κόσμο. Έχει δικούς της απαράβατους νόμους και είναι και ανελέητη. Ό,τι γράφει δεν ξεγράφει, γι' αυτό άλλοι μπουχτίζουν από ευτυχία και άλλοι πνίγονται στη δυστυχία. Είναι και ανυποχώρητη όπως ο χάρος, δεν κάνει συμβιβασμούς. Η τύχη είναι κόρη της μοίρας που κυβερνάει τη ζωή, αλλά και η ατυχία το ίδιο κάνει και όποια από τις δύο τους περάσει πρώτη από το νεογέννητο, εκείνη θα το σφραγίσει τυχερό ή άτυχο. Πάντως η τύχη στις αποσκευές της κουβαλάει πάντα την ευτυχία. Τις βαλίτσες με τη δυστυχία τις κουβαλάει η άχαρη κείνη θεά που λέγεται ατυχία και συχνά τη συναντάμε στη ζωή μας.

Με την τύχη δεν ασχολήθηκε ο λαός μας μόνο, αλλά και οι σοφοί. Ο Αριστοτέλης μας λέει ότι, αυτή εξουσιάζει τις περιστάσεις. Τύχη λέει ο Λαμάρια, δεν είναι άλλο παρά η αγνοία μας προς τις αιτίες. Δεν την θυμόμαστε την τύχη, λέει ο Μένανδρος, παρά όταν μας πλήξει η ατυχία. Ο Σοφοκλής, σαν σοφότερος από τους άλλους, λέει ότι η τύχη δε βοηθάει αυτούς που δε βοηθούν τον εαυτό τους, «συν Αθηνά και χείρα κίνει».

Αλλά και ο Ανατόλ Φρανς φαίνεται να βάζει τα πράγματα στη θέση τους. «Τύχη -λέει- είναι το ψευδώνυμο του Θεού, όταν δε θέλει να υπογράψει».

Παρ' όλες αυτές τις ιδιότητες, ο Σενέκας επιμένει ότι δεν είναι ακατανίκητη η τύχη, αλλά τρέμει τον γενναίο και τρομοκρατεί τον δειλό.

FORTUNA λέγεται η ρωμαϊκή αυτή θεά, τύχη τη λέμε εμείς παντοδύναμη, αφού και ο Δίας τη φοβήθηκε. Μόνο ο Πλούταρχος της ψέλνει τον εξάψαλο «τύχη τα των θνητών πράγματα ουκ ευβουλία, πότερον ουδέ δικαιοσύνη, ουδέ ισότης, ουδέ σωφροσύνη, ουδέ κοσμιότης».

Τις ίδιες συνήθειες και τα ίδια συμπτώματα έχει και η αδελφή της σύμπτωση, μοιάζουν τόσο πολύ σαν δίδυμες, σπάνια να τη συναντήσεις κι αυτή. Αυτές οι δύο θεές ρυθμίζουν τη ζωή του ανθρώπου και ο λαός το ξέρει καλά και έχει τ' αποφθέγματά του «αν έχεις τύχη διάβαινε και ριζικό καρτέρι».

**Από το βιβλίο του Ζάχου Ξηροτύρη
"Εθιμα και δοξασίες του λαού μας"**

Ο ΙΝΑΧΟΣ

Τρίμηνη έκδοση του Πολιτιστικού Συλλόγου Μαρμαριωτών Φθιώτιδας
Νέα από τα Μάρμαρα

Τρίμηνη έκδοση
Ιδιοκτησία:
Πολιτιστικός Σύλλογος
Μαρμαριωτών Φθιώτιδας
τηλ.: 6975545639 - 210-2758138

Για την εφημερίδα € 15
Εξωτερικού Ευρώπη € 30
Η.Π.Α. Δολ. 50

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση

Εκτύπωση
Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον
Τηλ.: 210-2619003 &
210-2619696

Εκδότης - Δ/ντής:
Η Πρόεδρος του Συλλόγου
Βασιλική Νικ. Ανδρεοπούλου
τηλ.: 6975545639
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Για το Σύλλογο € 20
e-mail: andreopoulouvasiliki@gmail.com

e-mail: karpouzi@otenet.gr

ΑΝΕΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΑΣΙΝΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Η εγκατάσταση και η λειτουργία των ανεμογεννητριών αποτελεί ένα ζήτημα που απασχολεί πολύ τις τοπικές κοινωνίες τα τελευταία χρόνια. Συνήθως το δίλημμα, που προκαλεί και διχόνοιες, περιορίζεται στο να απαντηθεί το απλουστευμένο ερώτημα αν πρέπει να είμαστε υπέρ ή κατά των ανεμογεννητριών. Αυτό το ερώτημα φέρνει στο νου ένα προσφιλέθιο θέμα έκθεσης που μας απασχολούσε στα μαθητικά μας χρόνια, όταν έπρεπε να επιχειρηματολογήσουμε για το εάν "είναι καλή ή κακή η πυρηνική ενέργεια". Προφανώς δεν είναι όλα είτε άσπρα ή μαύρα. Σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να προσεγγιστεί και το γενικότερο ζήτημα της πράσινης ενέργειας, αναλύοντας με απλό τρόπο τις συνιστώσες του.

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Διαχρονικά ο άνθρωπος εκμεταλλεύτηκε διάφορες μορφές ενέργειας. Αρχικά χρησιμοποίησε τη θερμική ενέργεια του ήλιου και της φωτιάς και αργότερα τη μηχανική ενέργεια από τη μυϊκή δύναμη των ζώων. Η αιολική ενέργεια χρησιμοποιήθηκε από την αρχαιότητα, αρχικά για την κίνηση των πλοίων και αργότερα για την κίνηση των ανεμόμυλων. Στη συνέχεια χρησιμοποιήθηκε και η υδραυλική ενέργεια από τη ροή του νερού για την κίνηση υδρόμυλων. Από τον 18ο αιώνα ξεκίνησε η ευρεία χρήση της καύσης ορυκτών καυσίμων, αρχικά με τον άνθρακα, στον οποίο στηρίχθηκε η βιομηχανική επανάσταση στην Ευρώπη, για να ακολουθήσουν το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο. Όλες αυτές οι καύσεις έχουν κοινό χαρακτηριστικό τη ρύπανση του περιβάλλοντος. Βεβαίως υπάρχει και η πυρηνική ενέργεια, της οποίας η χρήση υπόκειται σε περιορισμούς. Ας επιστρέψουμε στον άνθρακα, ο οποίος υπάρχει στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, με μορφή λιθάνθρακα και λιγνίτη. Ο λιθάνθρακας είναι πιο πλούσιος σε άνθρακα από το λιγνίτη και έχει υψηλότερο θερμιδικό περιεχόμενο. Στην πατρίδα μας υπάρχει μόνο λιγνίτης, ο οποίος μάλιστα δεν είναι καλής ποιότητας και χρειάζεται ειδική επεξεργασία για να αξιοποιηθεί και να καεί. Ξεπερνώντας αυτές τις αντιξοότητες, η ΔΕΗ κατάφερε να πετύχει πολύ καλή εκμετάλλευσή του, με αποτέλεσμα το κόστος της κλιματικής αλλαγής στην Ελλάδα να είναι από τα χαμηλότερα της Ευρώπης. Όμως η καύση των ορυκτών καυσίμων ρυπαίνει το περιβάλλον, επιβαρύνει την υγεία των πολιτών και συντελεί στη μεγέθυνση της τρύπας του όζοντος. Η παρατηρούμενη κλιματική αλλαγή αποδίδεται στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, μεταξύ των οποίων σημαντικότερος ρυπαντής είναι το διοξείδιο του άνθρακα CO₂. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος, το 1997 έγινε σύσκεψη στο Κιότο, στην οποία συμμετείχαν όλα τα κράτη. Ως απόρροια της σύσκεψης, υπεγράφη το ομώνυμο πρωτόκολλο, που προέβλεπε σταδιακή μείωση των ρυπαντών. Το πρωτόκολλο δεν δέσμευσε τις αναπτυσσόμενες χώρες Κίνα και Ινδία να προβούν σε μειώσεις ρυπαντών. Από τις υπόλοιπες χώρες, οι ΗΠΑ, που αποτελούν το μεγαλύτερο ρυπαντή παγκοσμίως, δεν επικύρωσαν αυτό το πρωτόκολλο. Αντίθετα, η Ευρωπαϊκή Ένωση υιοθέτησε το πρωτόκολλο και έκτοτε πρωτοστατεί στην εφαρμογή του. Έτσι, θέσπισε τα ανώτατα όρια CO₂ που μπορούν να εκπέμπουν οι βιομηχανίες και οι σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής. Μέσα σε αυτά τα πλαίσια οδηγείται σταδιακά και η χώρα μας στην απεξάρτηση από το λιγνίτη και στην αντικατάσταση των θερμικών μονάδων λιγνίτη από μονάδες που καίνε φυσικό αέριο, το οποίο ρυπαίνει λιγότερο. Επίσης, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο ηλεκτρικό σύστημα της χώρας μας εγκαθίστανται και συνδέονται όλο και περισσότερες μονάδες πράσινης ενέργειας.

Η ΠΡΑΣΙΝΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Λέγοντας πράσινη ενέργεια, εννοούμε την ενέργεια που παράγεται χωρίς να ρυπαίνει το περιβάλλον με προϊόντα καύσης. Οι πιο δημοφιλείς μορφές πράσινης ενέργειας θεωρούνται η αιολική ενέργεια, που συνίσταται στην εκμετάλλευση του αέρα με ανεμογεννητριες (Αιολικά), η εκμετάλλευση του ηλιακού φωτός (Φωτοβολταϊκά) και η υδραυλική ενέργεια από την εκμετάλλευση της ροής του νερού, συνήθως με την πτώση του από ύψος (Υδροηλεκτρικά). Στη χώρα μας παράγεται ηλεκτρικό ρεύμα με την εκμετάλλευση όλων αυτών των πηγών. Το 2022, το ενεργειακό μίγμα στην Ελλάδα είχε διαμορφωθεί ως ακολούθως:

Φυσικό Αέριο :	37%	
Λιγνίτης :	11%	Ρύπανση
Πετρέλαιο :	8%	με άνθρακα 56%
Αιολικά :	21%	
Φωτοβολταϊκά :	14%	Πράσινη
Υδροηλεκτρικά :	9%	ενέργεια 44%

Στη χώρα μας έχουν πραγματοποιηθεί πολλές προσεγγίσεις για την ανάπτυξη της πράσινης ενέργειας και την ενεργειακή αυτονομία νησιών μας. Ήδη από το 1983 εγκαταστάθηκε στην Κύθνο το πρώτο Φωτοβολταϊκό Πάρκο της Ευρώπης και στη συνέχεια αναπτύχθηκε πιλοτική εφαρμογή υβριδικού συστήματος παραγωγής, με την προσθήκη ανεμογεννητριών και συσσωρευτών. Αργότερα έγινε η αρχική ηλεκτροδότηση της Γαύδου με φωτοβολταϊκά. Σήμερα σε εθνικό επίπεδο συνεχίζονται οι προσπάθειες για πιλοτικές εφαρμογές με το σύστημα αντλιοσταμίου της Ικαρίας, τη μετατροπή της Τήλου σε ενεργειακό αυτόνομο νησί, την αξιοποίηση της πράσινης ενέργειας στην Αστυπάλαια, στη Χάλκη και αλλού.

Επί του παρόντος δεν έχει επικρατήσει η γενικευμένη χρήση της πράσινης ενέργειας, επειδή δεν έχει διασφαλιστεί φθηνός και οικονομικά βιώσιμος τρόπος για την αποθήκευσή της. Συνήθως η καθημερινή ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας αυξάνεται σταδιακά από το πρωί μέχρι το μεσημέρι, οπότε παρουσιάζεται υψηλή ζήτηση, κατόπιν μειώνεται λίγο, για να σημειώσει το βραδάκι το ημερήσιο μέγιστό της. Είναι σαφές λοιπόν ότι στην κάλυψη της ημερήσιας μέγιστης ζήτησης, όταν έχει πέσει το σκοτάδι, δεν συμμετέχουν καθόλου τα Φωτοβολταϊκά. Από την άλλη πλευρά, τα Αιολικά συμμετέχουν μόνο εφόσον η επικρατούσα ανεμώπωση επιτρέπει τη λειτουργία τους. Από τις μορφές της πράσινης ενέργειας, η μόνη που μπορεί σήμερα να αποθηκευτεί και να συνδράμει όποτε αυξάνεται η ζήτηση είναι η υδραυλική, με την κατασκευή φραγμάτων και την ελεγχόμενη λειτουργία τους. Επειδή όμως και αυτή είναι περιορισμένη, αποτελεί μονόδρομο η συμπλήρωση της υπόλοιπης αναγκαίας ενέργειας από μονάδες καύσης, οι οποίες ρυπαίνουν.

Καμία από τις μορφές της πράσινης ενέργειας δεν αποτελεί πανάκεια. Όπως θα δούμε αναλυτικά παρακάτω, όλες αφήνουν κάποιο περιβαλλοντικό αποτύπωμα. Ας εξετάσουμε λοιπόν τις πιο διαδεδομένες μορφές πράσινης ενέργειας με τα πλεονεκτήματά και τα μειονεκτήματά τους.

ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΑ

Τα φωτοβολταϊκά εκμεταλλεύονται την ηλιακή ενέργεια. Το ηλιακό φως προσπίπτει σε πάνελ αποτελούμενα από φωτοηλεκτρικές κυψέλες, στις οποίες με το φωτοηλεκτρικό φαινόμενο μετατρέπεται σε ηλεκτρική ενέργεια. Τα πρώτα πάνελ ήταν σταθερά, έχοντας το βέλτιστο δυνατό προσανατολισμό, όπως γίνεται με τους ηλιακούς θερμοσίφωνες. Τα σύγχρονα πάνελ στρίβουν, ακολουθώντας την πορεία του ήλιου, για να μεγιστοποιήσουν την παραγωγή τους. Οι δυσανάλογα υψηλές επιδοτήσεις που δίδονταν κάποτε για να προσελκύσουν επενδυτές στην εκμετάλλευση της ηλιακής ενέργειας, οδήγησε πολλούς να εγκαταλείψουν την καλλιέργεια χωραφιών και να εγκαταστήσουν στις ιδιοκτητές εκτάσεις τους φωτοβολταϊκές μονάδες, με αποτέλεσμα τη σημαντική μείωση του πρωτογενούς τομέα της παραγωγής.

Πλεονεκτήματα:

- Έχουν χαμηλό λειτουργικό κόστος για τον ιδιοκτήτη τους.
- Έχουν δυνατότητα αποκεντρωμένης παραγωγής. Μπορούν να εγκατασταθούν σε οποιαδήποτε θέση "βλέπει" τον ήλιο, από άγωνα είτε εκμεταλλεύσιμα εδάφη μέχρι τις οροφές κτιρίων.

Μειονεκτήματα:

- Έχουν υψηλό αρχικό κόστος. Απαιτείται σημαντικό ποσό επένδυσης σε σύγκριση με τη δυνατότητα παραγωγής τους.
- Δεν έχουν σταθερή παραγωγή. Δεν παράγουν ενέργεια όταν δεν υπάρχει επαρκής ηλιοφάνεια, δηλαδή στη διάρκεια της νύχτας και όποτε επικρατεί συννεφιά.
- Απαιτούν εκτεταμένη επιφάνεια. Οι φωτοβολταϊκοί σταθμοί σημαντικής ισχύος χρειάζονται μεγάλη έκταση για την εγκατάστασή τους.
- Έχουν επιπτώσεις στο περιβάλλον, καθώς η εγκατάστασή τους σε φυσικά οικοσυστήματα μπορεί να επηρεάσει τη βιοικότητα.
- Τα φωτοβολταϊκά πάνελ έχουν διάρκεια ζωής 20 έως 30 χρόνια. Η ανακύκλωσή τους μπορεί να προκαλέσει ρύπανση, λόγω

της χρήσης τοξικών υλικών όπως είναι το κάδμιο και ο μόλυβδος.

ΑΝΕΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΕΣ

Από όλες τις μορφές της πράσινης ενέργειας, η αιολική, δηλαδή οι ανεμογεννητριες, βρίσκεται συνεχώς στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος τόσο των επενδυτών όσο και των τοπικών κοινωνιών. Οι ανεμογεννητριες εγκαθίστανται σε θέσεις στις οποίες έχει μετρηθεί ότι η επικρατούσα ετήσια ανεμώπωση επαρκεί για να αποσβεστεί η επένδυση. Οι συστάδες ανεμογεννητριών αποτελούν τα αιολικά πάρκα, τα οποία βρίσκονται συνήθως μακριά από το οδικό και το ηλεκτρικό δίκτυο, οπότε απαιτούνται συνοδευτικά έργα οδοποιίας και ηλεκτρικής διασύνδεσης για την εγκατάσταση και τη λειτουργία τους. Στη στεριά τα αιολικά πάρκα εγκαθίστανται συνήθως σε βουνοκορφές, όπου επικρατεί επαρκής ανεμώπωση. Ο αέρας δεν φυσάει συνεχώς, ούτε έχει σταθερή δύναμη. Οι ανεμογεννητριες ξεκινούν να παράγουν από ένα ελάχιστο όριο ταχύτητας του αέρα που είναι περίπου 5 m/sec, μέχρι κάποιο μέγιστο όριο περίπου 25 m/sec, στο οποίο φρενάρουν και ακινητοποιούνται για λόγους ασφαλείας. Ο αέρας στις βουνοκορφές έχει τυρβώδη ροή, που δεν ευνοεί τη σταθερή λειτουργία των ανεμογεννητριών. Αντίθετα, τα υπερράκτια αιολικά πάρκα, τα οποία κατασκευάζονται στη θάλασσα, έχουν υψηλότερο κόστος κατασκευής και λειτουργίας, αλλά έχουν και καλύτερη παραγωγή, επειδή ο αέρας που φυσάει εκεί έχει στρωτή ροή και διασφαλίζει ομαλή λειτουργία, χωρίς συχνές στάσεις και επανεκκινήσεις.

Πλεονεκτήματα:

- Μετά το αρχικό κόστος ανέγερσης και έναρξης της λειτουργίας τους, τα αιολικά πάρκα και ειδικότερα τα εγκατεστημένα στη στεριά, έχουν σχετικά χαμηλό κόστος συντήρησης και λειτουργίας.

Μειονεκτήματα:

- Η μεταβλητότητα του ανέμου δεν επιτρέπει σταθερή και αξιόπιστη ηλεκτροπαραγωγή.
- Τα αιολικά πάρκα προκαλούν οπτική και ακουστική ρύπανση. Αλλοιώνεται η αισθητική του τοπίου στο οποίο εγκαθίστανται, καθώς το ύψος μιας σύγχρονης ανεμογεννητριας φθάνει τα 180 μέτρα, που αντιστοιχεί στο ύψος κτιρίου 65 ορόφων. Επίσης, ο θόρυβος που παράγεται από τη λειτουργία της ανεμογεννητριας σε μέγιστη ισχύ φθάνει τα 100 ντεσιμπέλ, σε αντιδιαστολή. Αυτοί οι δύο παράγοντες προκαλούν αντιδράσεις στις τοπικές κοινωνίες.

- Αντιδράσεις προκαλούνται επίσης και από τα έργα που συνοδεύουν την εγκατάσταση των αιολικών πάρκων. Οι χωματουργικές εργασίες για τη διάνοιξη δρόμου διέλευσης και για την θεμελίωση των ανεμογεννητριών αφήνουν περιβαλλοντικό αποτύπωμα. Ειδικά σε δασικές περιοχές απαιτείται η εκχέρωση ζώνης επαρκούς πλάτους για να διεκλίνονται και να στρίψουν πτερύγια που έχουν μήκος περί τα 80 μέτρα. Επίσης, πέραν της οδικής σύνδεσης, απαιτείται και η κατασκευή γραμμής ηλεκτρικής σύνδεσης με πυλώνες υψηλής τάσης για τη σύνδεση του αιολικού πάρκου με το εθνικό δίκτυο. Μέχρι το 2012, βάσει του Άρθρου 117 του Συντάγματος επιβαλλόταν η αναδάσωση των καμένων δασών. Με την Απόφαση 2499/2012 του ΣτΕ, ερμηνεύτηκε ότι το Σύνταγμα δεν εννοεί υποχρεωτική αναδάσωση, αλλά ότι στα καμένα θα πρέπει να γίνουν έργα με κοινωνική σημασία και υπέρ του δημοσίου συμφέροντος, στα οποία εντάσσεται και η εγκατάσταση ανεμογεννητριών. Έκτοτε πυροδοτήθηκε η καχυποψία ότι κάθε δασική πυρκαϊά θα μπορούσε ενδεχομένως να συνδέεται με επιχειρηματικά συμφέροντα που αποσκοπούν στη μελλοντική εγκατάσταση ανεμογεννητριών.

- Οι ανεμογεννητριες ενοχοποιούνται για επιπτώσεις στη χλωρίδα και την πανίδα. Υπάρχουν μελέτες που αποδίδουν στη λειτουργία των ανεμογεννητριών την απομάκρυνση των μελισσών και τη θανάτωση των πτηνών που προσπίπτουν στα περιστρεφόμενα πτερύγια, κυρίως διερχόμενα αποδημητικά πτηνά και νυχτερίδες. Επίσης υπάρχουν μελέτες για τη διατήρηση της χλωρίδας, με το σκεπτικό ότι η λειτουργία των ανεμογεννητριών εμποδίζει τον εμπλουτισμό του υδροφόρου ορίζοντα.

- Οι ανεμογεννητριες έχουν διάρκεια ζωής 20 με 25 χρόνια. Μετά από αυτή την περίοδο οι τιμμεντιές βάσεις τους παραμένουν στο έδαφος, ενώ το 85% του εξοπλισμού τους μπορεί να ανακυκλωθεί ή να επαναπωληθεί. Τα πτερύγια κατά κανόνα καταλήγουν σε ταφή.

ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΑ

Τα υδροηλεκτρικά κατασκευάζονται σε θέσεις ποταμών όπου υπάρχει σημαντική υψομετρική διαφορά για την υδατοπτώση. Στην υψηλή θέση κατασκευάζεται φράγμα, το οποίο διαμορφώνει τον ταμειυτήρα αποθήκευσης ποσότητας νερού, που επίσης αφήνει περιβαλλοντικό αποτύπωμα, καθώς σχηματίζεται μια λίμνη σε εκτάσεις που προηγουμένως ήταν δασικές ή καλλιεργούμενες ή και κατοικημένες με διαμορφωμένους οικισμούς ή χωριά. Από την άλλη πλευρά, τα Υδροηλεκτρικά αποτελούν τη μόνη μορφή πράσινης ενέργειας με δυνατότητα αποθήκευσης της ενέργειας και παροχής εγγυημένης ισχύος.

Πλεονεκτήματα:

- Αποτελούν συνεχή και αξιόπιστη πηγή ηλεκτροπαραγωγής. Μπορούν να αποθηκεύσουν ενέργεια με την κατασκευή φραγμάτων, έτσι ώστε να παράγουν ενέργεια όποτε τους ζητηθεί και όση τους ζητηθεί. Ακόμα μπορούν να λειτουργούν ως βασικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής.

- Η χρήση των φραγμάτων, εκτός της ηλεκτροπαραγωγής, βοηθάει την τοπική οικονομία και με άλλες χρήσεις. Τα φράγματα συνεισφέρουν στην ελεγχόμενη άρδευση των υποκείμενων καλλιεργήσιμων εκτάσεων, ενώ η αξιοποίηση των λιμνών που σχηματίζονται, προσφέρεται για ανάπτυξη δραστηριοτήτων όπως είναι ο τουρισμός, με πετυχημένο παράδειγμα τη λίμνη Πλαστήρα.

- Προσφέρουν μεγάλη οικονομική απόδοση, καθώς το κόστος λειτουργίας τους είναι σχετικά χαμηλό.

Μειονεκτήματα:

- Και τα Υδροηλεκτρικά έχουν περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Η κατασκευή φραγμάτων επηρεάζει την οικολογία των ποταμών, μεταβάλλοντας τη φυσική ροή του νερού και προσβάλλοντας υδροβιότοπους και οικοσυστήματα. Ακόμα, τα φράγματα εμποδίζουν τη μετανάστευση ψαριών, ενώ η κατασκευή τεχνητών λιμνών μπορεί να προκαλέσει μικροκλιματικές αλλαγές, όπως αύξηση της υγρασίας και της θερμοκρασίας της περιοχής.

- Η εγκατάσταση Υδροηλεκτρικών πιθανόν να πυροδοτήσει και κοινωνικές εντάσεις, στην περίπτωση που απαιτηθεί η μετεγκατάσταση οικισμών ή και χωριών.

- Έχουν πολύ υψηλό αρχικό κόστος. Η κατασκευή ενός Υδροηλεκτρικού Σταθμού είναι εξαιρετικά δαπανηρή, καθώς πέραν του αναγκαίου εξοπλισμού, συνοδεύεται από μεγάλης κλίμακας έργα υποδομής.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ

Από τα παραπάνω συνάγονται τα ακόλουθα συμπεράσματα:

- Με τις υφιστάμενες υποδομές και με τις σημερινές δυνατότητες της τεχνολογίας, για να καλυφθεί η ζήτηση σε ηλεκτρική ενέργεια, είναι αναγκαία η λειτουργία ρυπογόνων θερμικών μονάδων.

- Όταν αναφερόμαστε στην ανάγκη ανάπτυξης της πράσινης ενέργειας, δεν εννοούμε υποχρεωτικά ούτε αποκλειστικά τις ανεμογεννητριες.

- Καθεμιά από τις μορφές πράσινης ενέργειας έχει πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα ως προς την ενεργειακή της απόδοση, την αξιοπιστία της και τον αντικτυπό της στο περιβάλλον και στην κοινωνία.

- Το ενεργειακό μίγμα που μπορεί να εφαρμοστεί υπόκειται στις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ακολουθεί την πολιτική προσέγγιση των εκάστοτε κυβερνήσεων.

Επί του πρακτέου, υπάρχει η προσωπική εκτίμηση από την οπτική γωνία ενός εκάστου. Συνεισφέροντας τις προσωπικές απόψεις μου, θεωρώ ότι σε εθνικό επίπεδο, για να προσεγγίσουμε το επιθυμητό ποσοστό διείσδυσης της πράσινης ενέργειας στο ενεργειακό μας μίγμα, θα πρέπει πρωτίστως να αξιοποιηθεί η ανάπτυξη Υδροηλεκτρικών Σταθμών. Δευτερευόντως πιστεύω ότι πρέπει να αναπτυχθούν τα υπερράκτια Αιολικά Πάρκα, με ανεμογεννητριες που εγκαθίστανται μέσα στη θάλασσα, απαιτούν μεγαλύτερη δαπάνη από πλευράς επενδυτή, αλλά έχουν καλύτερη παραγωγή με μικρότερες περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Τέλος, αντί των μεγάλων φωτοβολταϊκών πάρκων, θα πρέπει να επιδοτηθούν οι καταναλωτές για να εγκαταστήσουν φωτοβολταϊκά στέγης στα σπίτια τους, τα οποία θα βοηθήσουν τους ίδιους οικονομικά, ενώ θα συνεισφέρουν και στη διανεμημένη παραγωγή, δηλαδή την παραγωγή δίπλα στην κατανάλωση, που δεν έχει απώλειες για τη μεταφορά της ενέργειας, ενώ παράλληλα σταθεροποιεί και τη λειτουργία του δικτύου.

Κώστας Ν. Παγώνης

ΣΥΝΤΟΠΙΤΕΣ ΜΑΣ ΠΟΥ ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΝ ΕΛΕΝΑ ΓΕΡΑΝΗ - ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 1

αναλύσει τις εντυπώσεις της από το βιβλίο. Στο επόμενο τεύχος θα έχουμε εντυπώσεις και από το δεύτερο βιβλίο (πρώτο χρονικά) με τίτλο «Μέχρι το τέλος...».

Η ΕΛΕΝΑ ΓΕΡΑΝΗ ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΝΕΤΑΙ

Μεγάλωσα στη Σπερχειάδα όπου και έμεινα μέχρι την ολοκλήρωση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αποφοιτώντας από το Γενικό Λύκειο Σπερχειάδας. Γνωρίζω δύο ξένες γλώσσες. Στη συνέχεια σπούδασα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ) στο Τμήμα Φιλοσοφίας-Παιδαγωγικής της Φιλοσοφικής Σχολής. Μετά το πέρας των προπτυχιακών μου σπουδών επέστρεψα στη Σπερχειάδα όπου εργάστηκα, κυρίως, ως φιλόλογος, παραδίδοντας ιδιαίτερα μαθήματα σε μαθητές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ στην πορεία ως υπάλληλος συμβολαιογράφου. Κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στη γενέτειρα, άρχισα να ασχολούμαι με τη λογοτεχνία από την πλευρά της συγγραφής, ενώ παράλληλα παρακολούθησα κύκλους εκπαιδευτικών προγραμμάτων με θέματα της ψυχολογίας και της δημιουργικής γραφής.

Το 2016 κυκλοφόρησε, για πρώτη φορά, το πρώτο μου βιβλίο με τίτλο «Μέχρι το τέλος...» για να επανεκδοθεί το 2019 από τις εκδόσεις Bookstars-Γωγγαράς, από όπου διατίθεται μέχρι και σήμερα. Πρόκειται για ένα κοινωνικό μυθιστόρημα που καταπιάνεται με τη νόσο του Alzheimer, η οποία για όσους την γνωρίζουν εκ του σύνεγγυς, πέρα από μία ασθένεια ενέχει τεράστιες κοινωνικές διαστάσεις. Η ιστορία βέβαια αυτή δεν μένει στη νόσο. Παράλληλα διηγείται τον δύσκολο έρωτα δύο νέων μέσω

του οποίου μεταμορφώνονται και στιγματίζονται αντίστοιχα. Οι δύο νέοι χάνονται χωρίς... Το ερώτημα που δημιουργείται είναι αν θα καταφέρουν να συναντηθούν ξανά; Η απάντηση βρίσκεται στο τέλος της ιστορίας.

Στην πορεία και ενώ συνέχισα να καταπιάνομαι με τη συγγραφή, λάμβανα μέρος σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς, από όπου ξεχώρισαν και βραβεύτηκαν, το ποίημά μου με τον τίτλο «Η λησμονιά» από τον Πανελλήνιο ποιητικό διαγωνισμό της Alzheimer Hellas (2019), το διηγημά μου με τίτλο «Μεγάλο Σάββατο» από τον διαγωνισμό διηγήματος «Μένουμε σπίτι» από τις εκδόσεις Ωκεανός (2021) το οποίο συμπεριλήφθηκε και στο αντίστοιχο ανθολόγιο «Μένουμε σπίτι! Μέρες και νύχτες μιας καραντίνας» και τέλος το ποίημά μου με τίτλο «Αποκάλυψη» από τον ποιητικό διαγωνισμό «Ποιητικοί στοχασμοί» των εκδόσεων Ηλιαχτίδα (2023).

Κατά το έτος 2021 κυκλοφόρησε το δεύτερο κοινωνικό μου μυθιστόρημα με τίτλο «Χρυσές Πουέντ» από τις εκδόσεις Πηγή. Πρόκειται για μια ιστορία που καταπιάνεται με το χώρο του μπαλέτου, εξ ου και ο τίτλος, τη δύσκολη σχέση μιας μητέρας με την κόρη της και έναν έρωτα εξ ορισμού καταδικασμένο λόγω κοινωνικών συμβάσεων, την έκβαση του οποίου ανακαλύπτει κανείς κατά την ανάγνωσή του.

Από τα μέσα του 2023, ζω και εργάζομαι στη Θεσσαλονίκη, ενώ παράλληλα φοιτώ ως μεταπτυχιακή φοιτήτρια στο Τμήμα «Εφαρμοσμένης Αναπτυξιακής Ψυχολογίας» του ΕΑΠ. Θα χαρώ ιδιαίτερα να φέρω -ελπίζω σύντομα- στο φως το τελευταίο μου μυθιστόρημα, το οποίο παραμένει εδώ και καιρό στο συρτάρι και είμαι σίγουρη ότι θα κεντρίσει το ενδιαφέρον των ανθρώπων της ιδιαίτερης πατρίδας μου καθώς το μεγαλύτερο μέρος του εξελίσσεται εκεί.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΤΗΣ ΕΛΕΝΑΣ ΓΕΡΑΝΗ «ΧΡΥΣΕΣ ΠΟΥΕΝΤ»

Το βιβλίο "Χρυσές Πουέντ" της Έλενας Γεράνη είναι ένα συναρπαστικό ανάγνωσμα που καταφέρνει να μαγνητίσει τον αναγνώστη από τις πρώτες κιόλας σελίδες. Με μια πλοκή γεμάτη συναισθηματική ένταση και χαρακτήρες που παλεύουν με τις εσωτερικές τους συγκρούσεις, η συγγραφέας μας ταξιδεύει σε έναν κόσμο όπου το "θέλω" έρχεται σε σύγκρουση με το "πρέπει", και τα κοινωνικά πρότυπα δοκιμάζουν τις αντοχές της ανθρώπινης ψυχής.

Η πρωταγωνίστρια είναι μια νεαρή κοπέλα που ζει στη σκιά των φιλοδοξιών και των προσδοκιών της μητέρας της, μια γυναίκα που προσπαθεί να ζήσει τα δικά της ανεκπλήρωτα όνειρα μέσα από την κόρη της. Αυτή η πίεση ωθεί την ηρωίδα σε μια επανάσταση που δεν είναι προσημασμένη, αλλά αναπόφευκτη. Το ταξίδι της για την ανεξαρτησία της είναι γεμάτο δυσκολίες και διλήμματα, ενώ μέσα από τις επιλογές και τα λάθη της καταφέρνει να εξερευνήσει τον εαυτό της και να ανακαλύψει τις πραγματικές της ανάγκες.

Ένα από τα πιο δυνατά στοιχεία της αφήγησης είναι η αναφορά στην ερωτική σχέση που αναπτύσσεται μεταξύ της πρωταγωνίστριας και του δασκάλου χορού της. Πρόκειται για μια σχέση που η ίδια δεν επιδίωξε συνειδητά, αλλά αποτέλεσε μια παράπλευρη απώλεια στην πορεία της προς την ελευθερία. Η ίδια προσπαθεί να πολεμήσει τα συναισθήματά της, γνωρίζοντας πως ο δάσκαλος είναι δεσμευμένος με τη συνεργάτιδα της μητέρας της. Η συνεργάτιδα, μια γυναίκα που αρχικά δείχνει ήρεμη και γαλήνια, σταδιακά αποκάλυπτει έναν πιο σκοτεινό και

επικίνδυνο χαρακτήρα. Αυτή η μεταμόρφωση της συνεργάτιδας σε μια γυναίκα που είναι διατεθειμένη να φτάσει στα άκρα για να προστατεύσει τη σχέση της, προσδίδει ένταση στην πλοκή, ενώ παράλληλα αντικατοπτρίζει τη δύναμη των ανθρώπινων παθών.

Η Έλενα Γεράνη χειρίζεται με μαεστρία τους χαρακτήρες της, προσδίδοντάς τους βάθος και πολυπλοκότητα. Κανένας από αυτούς δεν είναι μονοδιάστατος: όλοι έχουν τις δικές τους αδυναμίες, τα πάθη και τις αλήθειες τους. Η πρωταγωνίστρια είναι μια ηρωίδα που εξελίσσεται μέσα από τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει, και ο αναγνώστης δεν μπορεί παρά να την ακολουθήσει στο ταξίδι της.

Οι περιγραφές της συγγραφέως είναι ζωντανές και παραστατικές, ενώ οι διάλογοι προσθέτουν ρεαλισμό και αμεσότητα. Η γλώσσα είναι πλούσια, χωρίς όμως να γίνεται εξεζητημένη, καθιστώντας το βιβλίο προσίτο σε όλους. Το τέλος του βιβλίου, ανοιχτό σε ερμηνείες, αφήνει μια αίσθηση αβεβαιότητας που κάνει την ιστορία ακόμη πιο δυνατή. Αν και δεν είναι ξεκάθαρο αν θα υπάρξει συνέχεια, η αφήγηση αφήνει τον αναγνώστη με την επιθυμία να μάθει περισσότερα για τη μοίρα των χαρακτήρων.

Το "Χρυσές Πουέντ" είναι ένα βιβλίο που συνδυάζει την ψυχολογική ανάλυση, την ένταση και τη συναισθηματική πολυπλοκότητα, προσφέροντας ένα ανάγνωσμα που μιλάει απευθείας στην καρδιά. Είναι ένα έργο που δεν διαβάζεις απλώς, αλλά το ζεις, και αυτό είναι η μεγαλύτερή του επιτυχία. Η Έλενα Γεράνη αποδεικνύει πως είναι μια συγγραφέας με ταλέντο και διορατικότητα, ικανή να δημιουργεί ιστορίες που μένουν χαραγμένες στη μνήμη.

ΚΩΣΤΑΝΤΙΑ ΜΑΝΙΤΑ-ΝΤΑΛΑΓΙΩΡΓΟΥ

Επίσκεψη του 1ου Συστήματος Δασοπροσκόπων Πεντέλης στα Μάρμαρα

Συνέχεια από τη σελ. 1

στρώματα και τα ράτζα, αέρισα παπλώματα και κουβέρτες και το βράδυ της Παρασκευής τους περίμενα με φρεσκοψημένη ζεστή χορτόπιτα και πολλή λαχτάρα. Παρόλη την έλλειψη ανέσεων, τα παιδιά δεν έχασαν τη βολή τους και κοιμήθηκαν μια χαρά, πρόσκοποι γαρ!

Την επόμενη μέρα είχα εντολή να μην κάνω καμιά δουλειά στο σπίτι. Τα παιδιά μετακίνησαν ό,τι δέσμευε το χώρο κι εμπόδιζε τη διέλευση από το καθιστικό στην κουζίνα (στρώματα, ρούχα, σακίδια, παπούτσια) για να μπορούμε να κινούμαστε άνετα, το μεσημέρι μαγείρεψαν για όλους (έχοντας μεριμνήσει για τα καθημερινά τους γεύματα από την Αθήνα), μετέφεραν όλα τα τραπέζια και τις καρέκλες στο πάνω μπαλκόνι για να φάμε με θέα, έπλυναν τα πιάτα και μάζεψαν την κουζίνα.

Δε μπορώ να πω πως η ευταξία επικρατούσε στο χώρο -μάλλον ανέφικτο με τόσο κόσμο σε ένα μικρό σπίτι- ωστόσο απολάμβανα την κάθε στιγμή αταξίας, φασαρίας, μουσικής, φωνών και γέλιων, η ψυχή μου γέμιζε με ό,τι κι αν έκαναν.

Μετά από τη βόλτα τους στο χωριό, συγκεντρώθηκαν μπροστά στο τζάκι για συζήτηση και ενημέρωση πάνω σε ζητήματα που αφορούν το ρόλο των νέων ενήλικων στελεχών και ψυχαγωγία με το μοναδικό τους προσκοπικό τρόπο! Έχω παραστεί στο παρελθόν σε δράσεις, σε πυρές λήξης κατασκηνώσεων, εκδηλώσεις, αλλά εκείνο το απόγευμα ήταν που ένωσα ευγνώμων για ό,τι και όποιον οδήγησε τα παιδιά μου να γίνουν πρόσκοποι.

Μέσω του προσκοπισμού τα παιδιά κοινωνικοποιούνται με παιχνίδια και δραστηριότητες κατά κύριο λόγο στην ύπαιθρο, ενισχύεται η ικανότητά τους να παρατηρούν, μαθαίνουν ιχνηλασία, σκαπανική, δένονται μεταξύ τους υπό συνθήκες μακριά από τη θαλπωρή του σπιτιού τους, κάτι που σφυρηλατεί τις σχέσεις τους και τις κάνει ανθεκτικές στο χρόνο, μαθαίνουν να επιβιώνουν με λιγιστά μέσα, με τη διαίρεση της ομάδας σε ενωμοτίες (υπο-ομάδες) και την κατανομή αρμοδιοτήτων, μαθαίνουν να αναλαμβάνουν καθήκοντα, να ολοκληρώνουν διαδικασίες, να διεκπεραιώνουν υποθέσεις, να ρυθμίζουν ζητήματα, καλλιεργούν και αναπτύσσουν οργανωτικές ικανότητες και ηγετικά προσόντα.

Εκείνο το απόγευμα, 4 νέα παιδιά θα ξεκινούσαν εκπαίδευση για να μεταδώσουν με τη σειρά τους τις γνώσεις τους σε αγέλες (παιδιά ηλικίας 7-10 ετών), ομάδες (παιδιά ηλικίας 11-14 ετών), και κοινότητες (παιδιά ηλικίας 15-18 ετών).

Την Κυριακή το πρωί συναντήσαμε στο σχολείο την Πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου, Βάσω Ανδρεοπούλου, η οποία άνοιξε το Λαογραφικό Μουσείο για να δουν τα παιδιά τα εκθέματα και την Έκθεση Βιβλίου όπου πρόσφερε σε κάθε παιδί ένα βιβλίο της αρεσκείας του. Το 1ο Σύστημα Δασοπροσκόπων Πεντέλης υποσχέθηκε να επιστρέψει στα Μάρμαρα, έπειτα από πρόσκληση της προέδρου μας, προκειμένου να προσφέρει εθελοντική εργασία στη σηματοδότηση των ορεινών μονοπατιών που περιβάλλουν το χωριό.

Τα παιδιά αυτά γνωρίζουν πόσο σημαντική είναι η σήμανση των πεζοπορικών-ορειβατικών μονοπατιών, πόσο καταπονητική, σαφής και επαρκής πρέπει να είναι. Γνωρίζουν πως η σωστή σηματοδότηση εξυπηρετεί τον προσανατολισμό του πεζοπόρου, εξασφαλίζει την ασφάλειά του, προειδοποιεί για πιθανούς κινδύνους. Γνωρίζουν πως οι πινακίδες πρέπει να είναι τοποθετημένες σε απόσταση, σε εμφανή σημεία, που εξαρτώνται από το ανάγλυφο και τη βλάστηση.

Μα πάνω απ' όλα γνωρίζουν πού οδηγούν τα μονοπάτια με τις δύσκολες αναβάσεις και τα δύσβατα terrain, γιατί είναι αρκετές οι κορυφές που έχουν κατακτήσει με κύριο γνώμονα την αγάπη και το σεβασμό για τη φύση!

Μέσα από τις δύσκολες διαδρομές, δεν κατακτάς το βουνό, κατακτάς τον εαυτό σου.

Φαίη Ανδρεούλα